

изъезува изъ уста-та, изъезува изъ сърд-
19 це-то, и то осквърнява человѣка. «Защо-
отъ сърдце-то изъезуватъ помысли лука-
ви, убийства, прѣлюбодѣйства, блудства,
кражбы, лъжливи свидѣтелства, хулы.
20 Тѣзи иѣща сѫ, които осквърняватъ че-
ловѣка; а да яде иѣкой съ немыты ржѣ-
не осквърнява человѣка.

21 *И* като излѣзе отъ тамъ Иисусъ, отиде
каждъ Тирскы-тѣ и Сидонскы-тѣ страны.
22 *И* ето жена Хаинанска, която бѣ излѣзла
отъ онѣзи прѣѣдѣли, иззыка му и казува-
ше: Помилуй мя, Господи, Сыне Дави-
довъ; дѣщера ми элѣ страда отъ бѣсъ.
23 А той ни рѣч не ѹ отговори: и дойдохъ
ученици-тѣ му, та му ся моляхъ и казу-
вахъ: Отпусти иже, защото выка всѣдѣ-
24 нась. А той отговори и рече: *У*Не съмъ
проводенъ, освѣти до погиблыхъ-тѣ овцы
25 отъ Израилевъ-тѣ дома. А та дойде, та
муся кланяше и казуваще: Господи, помо-
26 гни ми. А той отвѣща и рече: Не е добро
да земе иѣкой хлѣбъ-тѣ отъ дѣца-та и
27 да го хвърли *на* песта-та. А та рече:
Ей, Господи: но и песта-та ядѣть отъ
трошици-тѣ що падатъ отъ трпежъ-тѣ.
28 на господари-тѣ имъ. Тогази отговори Ии-
сусъ и рече ѿ: О жено, голѣма е твоя-
та вѣра; и нека ти бѫде както ищешъ. И
оздравъ дѣщера ѵ отъ онїи часъ.
29 *И* като прѣмихъ Иисусъ отъ тамо, дой-
де *при* море-то Галилеско; и възлѣзе
30 на горжъ-тѣ, и сѣдѣше тамо. И дойде при
немъ народъ много, които имахъ съсъ
себе си кромы, слѣпни, иѣмы, клосни и
31 други много; и подметихъ гы прѣѣ-
32 изъ-тѣ Иисусовы, и гы исцѣли: Така щото
народъ-тѣ ся чудаше, като гледаше иѣмы
да говорятъ, клосни оздравены, кромы
да ходятъ, и слѣпни да гледатъ; и про-
славихъ Бога Израилева.

33 *А* Иисусъ призыва ученици-тѣ си и
рече: Жаль ми е за народъ-тѣ, защото
три дни вече сѣдѣть при мене, и иѣматъ
какво да ядѣть; а да гы распустихъ гла-
дины не ѹж, да не бы да прѣмаливѣхъ-
34 по пѧтъ-тѣ. *И* казуватъ мы ученици-тѣ
му: Отъ дѣ у насъ въ пустынѣ-тѣ тол-
кохи хлѣбове, щото да насытимъ толкохи
народъ? И казува имъ Иисусъ: Колко
35 хлѣбове имате? А тѣ рекохъ: Седмъ,
и малко рыбицы. И повелъ на народъ-тѣ
36 да наѣдѣтъ на земї-тѣ. *И* като ѵ седмъ-
тѣ хлѣба и рыби-тѣ, *благодари*, прѣло-
ми, и даде на ученици-тѣ си, а ученици-
37 тѣ на народъ-тѣ. И ядохъ венчики и па-

сытихъ сѧ: и дилихъ изостанилъ-то отъ
38 укорухъ-тѣ седмъ кошницы пълни. А онѣ-
които ядохъ бѣхъ четыри хиляди
39 мажкіе, освѣти жены и дѣца. *А* като
распустихъ народъ-тѣ, влѣзе въ ладіжъ-
тѣ, и дойде въ прѣѣдѣли-тѣ Магдалински.

ГЛАВА 16.

1 *И* *дойдохъ* Фарисеи-тѣ и Саддукеи-тѣ
при *него*, и за да го искушаватъ, поискахъ
му да имъ покаже знаменіе отъ небе-то.
2 *А* той отговори и рече имъ: Кога стане
вечеръ думате: Хубаво Ѣе върѣме-то;
3 защото небе-то ся червенѣ. И сутрихъ:
Днесъ Ѣе вали; защото небе-то ся чер-
венѣ намръщено. Лицемѣри! лице-то на
небе-то знаете да распознавате, а знаме-
4 ния-та на врѣмена-та не можете ли? *Родъ*
лукавъ и прѣлюбодѣникъ знаменіе ище, и
знаменіе иѣма да му ся даде, освѣти зна-
меніе-то на пророка Йонж. И остави гы
и си отиде.

5 *И* *когато* отидохъ ученици-тѣ му от-
6 вѣдъ, забравихъ да земжъ хлѣбъ. А Ии-
сусъ имъ рече: *Гледайте и пазите ся*
отъ квасъ-тѣ на Фарисеи-тѣ и Саддукеи-
7 тѣ. И тѣ размышлявахъ въ себе си, и ду-
махъ: *Това е защото хлѣбъ не смы зѣли.*
8 А Иисусъ разумѣ, и рече имъ: Защо раз-
мышляватъ въ себе си, маловѣри, за хлѣбъ
9 че не сте зѣли? *Още не разумѣвате ли,*
и не помните ли пѧтъ-тѣ хлѣба на пѧтъ-
10 тѣ хиляди, и колко коша зѣхте? *Нито*
11 седмъ-тѣ хлѣба на четыри-тѣ хиляди, и
12 колко кошницы зѣхте? *Какъ не разумѣ-*
13 вате че не за хлѣбъ ви казахъ, да ся па-
зите отъ квасъ-тѣ Фарисейский и Садду-
14 кейский? Тогази разумѣхъ че не рече да
15 ся пазять отъ квасъ-тѣ хлѣбъ, но отъ
учени-то Фарисейско и Саддуейско.

16 *И* *когато* дойде Иисусъ въ странѣ-тѣ на
Кесарій Филипповъ, пыташе ученици-тѣ
си, и казуваше: *Мене, Сына человѣче-
скаго, кого мя казуватъ человѣци-тѣ че*
17 *съмъ?* А тѣ рекохъ: *Единъ че си Йоанъ*
Креститель; други, Илія; а други, Еремія
или единъ отъ пророци-тѣ. Казува имъ:
18 Но вы, кого мя казувате че съмъ? И от-
вѣща Симонъ Петръ и рече: *Ты си Хри-
стосъ, Сынъ на Бога живаго.* И отговори
19 Иисусъ и рече ему: Блаженъ си, Симоне,
сыне Йоанъ, *защото пльть и крѣвъ не*
20 *ти сж открыли това, но Отецъ мой който*
21 *е на небеса. Пакъ и азъ ти казувамъ, че*
22 *ты си Петръ, и на тойзи камыкъ Ѣе*

с Быт. 6: 5, 8; 21. Прит. 6;

14, іер. 17; 9. Мар. 7; 21.

и Мар. 7; 24.

и Гл. 10; 5, 6. Аѣлл. 3; 25,

26. 13; 46. Рим. 15; 8.

и Гл. 7; 6. Фил. 3; 2.

и Гл. 7; 31.

и Гл. 4; 18.

и Иса. 35; 5, 6. Гл. 11; 5.

Лук. 7; 22.

и Мар. 8; 1.

и 4 Цар. 4; 43.

Гл. 14; 19.

и Гл. 9; 13. Лук. 22; 19.

и Мар. 8; 10.

—

11; 13. 12; 54, 55, 56. 1
Кор. 1; 22.

и Гл. 12; 39.

и Мар. 8; 14.

и Гл. 12; 1.

и Гл. 14; 17. Йоан. 6; 9.

и Гл. 15; 34.

и Мар. 8; 27. Лук. 9; 18.

и Гл. 14; 2. Лук. 9; 7, 8; 9.

и Гл. 14; 33. Мар. 8; 29. Лук.
9; 20. Йоан. 6; 69. 11; 27.

и Дѣян. 8; 37. 9; 20. Евр. 1; 2, 5. 1 Йон. 4; 15. 5; 5.

и Евр. 2; 8.

и 1 Кор. 2; 10. Гл. 1; 16.

и Йоан. 1; 42.

и Евр. 2; 20. Отк. 21; 14.